

Alija Mahmutović, Ale je dobra duša Banjaluke

01/04/2014 00:01 by Administrator

Ponekad, samo ponekad u tijelo ovjeka uđe i nešto. I ozari dobrotom svijet po kojem hoda. Banjaluka ima sreću da ima takvog sugrađanina. Aliju Mahmutovića, koji već decenijama malim, dobrim djelima unosi radost u živote ljudi oko sebe.

Ale je zbog toga duša grada na Vrbasu. Kojeg beskrajno voli. Kao što voli dobre ljude, svoju rijeku, golubove... Ni inženjera da je na početku Drugog svjetskog rata rođen s autizmom, pa samim tim i inženjericom da se u vremenu kada je odrastao takvo što obilježavalo ružnim predznacima, za većinu njegovih sugrađana nije bila nešto nad čim se okretala glava. Jer, Ale je živ enciklopedija koja pamti nevjerovatne podatke. Kako o Banjaluci tako i svijetu u kojem živi, javlja Anadolu Agency (AA). I bez problema je vam i danas, iako gazi osmu deceniju života, navesti kojeg datuma se desila avionska nesreća iznad Zagreba. Koliko je putnika bilo u avionu. Jednako kao što pamti i tešku željezničku nesreću u Banjaluci iz pedesetih godina prošlog vijeka i sve vezano za banjalučki katastrofalni zemljotres iz 1969. Dijeli sve što ima. O Ali su se u životu brinuli majka, učesnica Narodno-oslobodilačkog rata, potom sestra. Danas su obje mrtve, ali Banjalučani nastoje, koliko mogu, da mu pruže i ljubav i pažnju. A Ale je višestruko srećan. I ono malo što ima nesebično dijeli s onima koji imaju manje. Pa nam priča kako je spreman ljudima dati novac za parče hljeba. I kupiti hljeb za sebe pa ga podijeliti s golubovima koje svakog dana hrani. I svojom konzervom ribe za doručak nahraniti mace, beskućnice... Dok je bio mlađi Ale je imao još jednu strast, specifičnu za Banjaluku. Građanje malih kamenih ostrva u Vrbasu. Njegovo ostrvo sada polako nestaje. I kaže da mu je želja da se ponovo sagradi. I da na njemu stave spomen ploču "za sve one pale na rijekama". Jer, mnogo je Banjalučana koji su smrt u virovima Vrbasa izbjegli zahvaljujući upravo njemu, njegovoj spremnosti da za njima skoči u vodu. Dobrotu ljudi Ale nagrađuje i na još jedan način. Uz konstataciju da voli i pamti dobre ljude, Ale ih ispraća i na njihov posljednji put. I zato i kada nikoga osim sveštenika ili imama ne bi na sahrani i dženazi bilo, dok je živ Ale je se od njih oprostiti. Svu tu dobrotu grupa građanskih aktivista i te kako je prepoznala. I pokrenula akciju da se Aliji Mahmutoviću u Ali, duši ovog grada, dodijeli aprilska nagrada grada Banjaluke. Samo u nekoliko dana na inicijativu za potpisivanje peticije kako bi Ali bio dodijeljen "Ključ Grada Banjaluka" sa poveljom "Počasni građanin grada Banjaluke" odazvao se veliki broj njegovih sugrađana. Vesna Malešević, koja je dio svog vremena odlučila izdvojiti kako bi pomogla u prikupljanju potpisa, ističe da je zadovoljna odazivom građana koji su spremni podržati ovu akciju. "Iako statutom Grada Banjaluka nije precizirano koliko je potpisa potrebno predati uz prijedlog nadamo se da je ovo što smo prikupili do danas, kada isti rok za predaju kandidatura za nagradu, biti i više nego dovoljno da potkrijepi vjerodostojnost inicijative", dodaje Malešević. Ostao bez naknade Kasim Berberović, koji Alu poznaje cijeli život i koji se, u skladu sa svojim mogućnostima, danas o njemu brine ističe da bi ta nagrada bila istinska potvrda da ljudi oko sebe prepoznaju istu dobrotu. "I bio bih zbog toga sretan ne samo Ale, nego i ljudi koje je oko sebe usrećio, njegovi golubovi, mace...", kaže Berberović. Bez mnogo riječi svoju podršku, uz konstataciju da je Ale zaslužio da dobije nagradu počasnog građanina Banjaluke, daju i znatno mlađi stanovnici grada na Vrbasu. A ako gradske vlasti poslušaju "glas naroda" biće to makar mala satisfakcija za inženjericu da su mu uskratili jedino pravo koje je imao, novčanu naknadu od 80 KM mjesečno, kao civilnoj žrtvi Drugog svjetskog rata.

Izvor vijesti: Nezavisne